ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2006

Vyhlásené: 10.06.2006 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

383

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 21. októbra 2003 bola v Bratislave podpísaná Zmluva medzi Slovenskou republikou a Estónskou republikou o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov a z majetku.

Národná rada Slovenskej republiky vyslovila so zmluvou súhlas svojím uznesením č. 2026 zo 14. decembra 2005 a rozhodla o tom, že ide o medzinárodnú zmluvu podľa článku 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, ktorá má prednosť pred zákonmi. Prezident Slovenskej republiky podpísal ratifikačnú listinu 17. januára 2006. Ratifikačné listiny boli vymenené v Taline 29. marca 2006.

Zmluva nadobudla platnosť 29. marca 2006 v súlade s článkom 28 ods. 2.

K oznámeniu č. 383
2006 Z. z.

ZMLUVA medzi Slovenskou republikou a Estónskou republikou o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov a z majetku

Slovenská republika a Estónska republika,

želajúc si uzavrieť zmluvu o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov a z majetku,

dohodli sa takto:

Článok 1
Osoby, na ktoré sa zmluva vzťahuje

Táto zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré sú rezidentmi jedného alebo oboch zmluvných štátov.

Článok 2
Dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje

1. Táto zmluva sa vzťahuje na dane z príjmov a z majetku ukladané v mene niektorého zmluvného štátu alebo jeho nižších správnych útvarov, alebo miestnych orgánov bez ohľadu na spôsob ich vyberania.
2. Za dane z príjmov a z majetku sa považujú všetky dane vyberané z celkových príjmov, z celkového majetku alebo z časti príjmov alebo majetku vrátane daní zo zisku zo scudzenia hnuteľného alebo nehnuteľného majetku, ako aj daní z prírastku majetku.
3. Súčasné dane, na ktoré sa táto zmluva vzťahuje, sú najmä
   a) v Estónsku
      i) daň z príjmov (tulumaks),
      ii) miestna daň z príjmov (kohalik tulumaks)

      (ďalej len „estónska daň“),
   b) na Slovensku
      i) daň z príjmov fyzických osôb,
      ii) daň z príjmov právnických osôb,
      iii) daň z nehnuteľností

      (ďalej len „slovenská daň“).
4. Táto zmluva sa vzťahuje aj na všetky dane rovnakého alebo podobného druhu, ktoré sa budú ukladať odo dňa podpisu tejto zmluvy popri súčasných daniach alebo namiesto nich. Príslušné úrady zmluvných štátov si vzájomne oznámia všetky podstatné zmeny, ktoré sa uskutočnili v ich príslušných daňových právnych predpisoch.

Článok 3
Všeobecné definície

1. Na účely tejto zmluvy, ak súvislosť nevyžaduje odlišný výklad,
   a) pojem „Estónsko“ označuje Estónsku republiku, a ak je použitý v zemepisnom význame, označuje územie Estónskej republiky a akúkoľvek oblasť priľahlú k výsostným vodám Estónska, na ktorej sa môžu podľa právnych predpisov Estónska a v súlade s medzinárodným právom vykonávať práva Estónska týkajúce sa morského dna a jeho podložia a ich prírodných zdrojov,
   b) pojem „Slovensko“ označuje Slovenskú republiku, a ak je použitý v zemepisnom zmysle, označuje jej územie, na ktorom Slovenská republika vykonáva svoje suverénne práva a jurisdikciu v súlade s pravidlami medzinárodného práva,

c) pojmy „jeden zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú podľa súvislostí Estónsko alebo Slovensko,

d) pojem „osoba“ zahŕňa fyzickú osobu, spoločnosť a všetky iné združenia osôb,

e) pojem „spoločnosť“ označuje akúkoľvek právnickú osobu alebo akéhokoľvek nositeľa práv považovaného na účely zdanenia za právnickú osobu,

f) pojmy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podľa okolností podnik prevádzkovaný rezidentom jedného zmluvného štátu a podnik prevádzkovaný rezidentom druhého zmluvného štátu,

g) pojem „medzinárodná doprava“ označuje každú dopravu uskutočňovanú loďou alebo lietadlom, prevádzkovanú podnikom jedného zmluvného štátu okrem prípadov, ak taká loď alebo lietadlo sú prevádzkované len medzi miestami v druhom zmluvnom štáte,

h) pojem „príslušný úrad“ označuje

i) ministra financií alebo jeho splnomocneného zástupcu v Estónsku,

ii) ministra financií alebo jeho splnomocneného zástupcu na Slovensku,

i) pojem „štátny príslušník“ označuje

i) každú fyzickú osobu, ktorá má štátne občianstvo niektorého zmluvného štátu,

ii) každú právnickú osobu, osobnú obchodnú spoločnosť (partnership) alebo združenie zriadené podľa právnych predpisov platných v niektorom zmluvnom štáte.

2. Ak ide o uplatňovanie tejto zmluvy zmluvným štátom, každý pojem nedefinovaný v zmluve, ak si to súvislosť nevyžaduje inak, má taký význam, aký má v danom čase podľa právnych predpisov tohto štátu upravujúcich dane, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva, pričom akýkoľvek význam podľa platných daňových predpisov tohto štátu bude prevažovať nad významom, ktorý má tento pojem podľa iných právnych predpisov tohto štátu.

Článok 4

Rezident

1. Na účely tejto zmluvy pojem „rezident zmluvného štátu“ označuje každú osobu, ktorá podľa právnych predpisov tohto štátu podlieha zdaneniu v tomto štáte z dôvodu svojho bydliska, trvalého pobytu, miesta vedenia, miesta založenia alebo akéhokoľvek iného podobného kritéria, a tiež zahŕňa tento štát a každý jeho nižší správny útvar alebo miestny orgán. Tento pojem však nezahŕňa osobu, ktorá podlieha zdaneniu v tomto štáte iba z dôvodu príjmov zo zdrojov v tomto štáte alebo z majetku umiestneného v tomto štáte.

2. Ak je fyzická osoba podľa ustanovení odseku 1 rezidentom oboch zmluvných štátov, určí sa jej postavenie takto:

a) táto osoba sa považuje za rezidenta len toho štátu, v ktorom má stály byt; ak má stály byt v oboch štátoch, považuje sa za rezidenta len toho štátu, ku ktorému má užšie osobné a hospodárske vzťahy (stredisko životne dôležitých záujmov),

b) ak nemožno určiť, v ktorom štáte má táto osoba stredisko svojich životne dôležitých záujmov, alebo ak nemá stály byt v žiadnom štáte, považuje sa za rezidenta len toho štátu, v ktorom sa obvykle zdržiava,

c) ak sa táto osoba obvykle zdržiava v oboch štátoch alebo sa nezdržiava v žiadnom z nich, považuje sa za rezidenta len toho štátu, ktorého je štátnym príslušníkom,

d) ak je táto osoba štátnym príslušníkom oboch štátov alebo žiadneho z nich, príslušné úrady zmluvných štátov upravia túto otázku vzájomnou dohodou.

3. Ak je podľa ustanovení odseku 1 osoba iná než fyzická osoba rezidentom oboch zmluvných štátov, príslušné úrady zmluvných štátov sa vynasnažia vyriešiť túto otázku vzájomnou dohodou a určia spôsob uplatnenia tejto zmluvy na takú osobu. Ak nie je taká dohoda uzatvorená, taká osoba sa nebude považovať za rezidenta ani jedného zmluvného štátu na účely požívania výhod z tejto zmluvy.

Článok 5
Stála prevádzkareň

1. Na účely tejto zmluvy pojem „stála prevádzkareň“ označuje trvalé zariadenie na podnikanie, ktorého prostredníctvom podnik úplne alebo čiastočne vykonáva svoju činnosť.
2. Pojem „stála prevádzkareň“ zahŕňa najmä
   a) miesto vedenia,
   b) pobočku,
   c) kanceláriu,
   d) továreň,
   e) dielňu a
   f) baňu, nálezisko ropy alebo plynu, lom alebo akékoľvek iné miesto ťažby prírodných zdrojov.
3. Pojem „stála prevádzkareň“ rovnako zahŕňa
   a) stavenisko alebo stavbu, alebo inštalačný projekt, ale len vtedy, ak trvá dlhšie ako deväť mesiacov,
   b) poskytovanie služieb vrátane poradenských a manažérskych služieb podnikom jedného zmluvného štátu prostredníctvom zamestnancov alebo iných pracovníkov zamestnaných podnikom na takéto účely, ale len ak činnosti takéhoto charakteru trvajú na území druhého zmluvného štátu počas jedného alebo viacerých období presahujúcich v úhrne šesť mesiacov v akomkoľvek dvanásťmesačnom období.
4. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku pojem „stála prevádzkareň“ nezahŕňa
   a) zariadenie, ktoré podnik využíva iba na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania tovaru patriaceho podniku,
   b) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania,
   c) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba na účely spracovania iným podnikom,
   d) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik,
   e) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely poskytovania akýchkoľvek iných činností, ktoré majú pre podnik prípravný alebo pomocný charakter,
   f) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely vykonávania akýchkoľvek kombinovaných činností uvedených v písmenách a) až e), ak celková činnosť trvalého zariadenia na podnikanie vyplývajúca z tejto kombinácie má prípravný alebo pomocný charakter.
5. Ak bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 osoba iná ako nezávislý zástupca v zmysle odseku 6 koná v zmluvnom štáte v mene podniku a má a obvykle uplatňuje právomoc uzavierať zmluvy v mene podniku, tak tento podnik má stálu prevádzkareň v tomto štáte vo vzťahu ku všetkým činnostiam, ktoré táto osoba vykonáva pre podnik, ak činnosti tejto osoby nie sú obmedzené na činnosti uvedené v odseku 4, ktoré by nezakladali existenciu stálej prevádzkarne podľa ustanovení tohto odseku, keby sa vykonávali prostredníctvom trvalého zariadenia na podnikanie.
6. Nepredpokladá sa, že podnik má stálu prevádzkareň v zmluvnom štáte len preto, že v tomto štáte vykonáva svoju činnosť prostredníctvom makléra, generálneho komisionára alebo iného nezávislého zástupcu, ak tieto osoby konajú v rámci svojej riadnej činnosti.
7. Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu alebo ktorá vykonáva svoju činnosť v tomto druhom štáte (či už prostredníctvom stálej prevádzkarne, alebo inak), sama osebe neznamená, že táto spoločnosť je stálou prevádzkarňou druhej spoločnosti.

Článok 6
Príjmy z nehnuteľného majetku

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu z nehnuteľného majetku (vrátane príjmov z poľnohospodárstva alebo lesníctva) umiestneného v druhom zmluvnom štáte, môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.
2. Pojem „nehnuteľný majetok“ má taký význam, aký má podľa právnych predpisov zmluvného štátu, v ktorom je tento majetok umiestnený. V každom prípade tento pojem zahŕňa príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý a mŕtvy inventár používaný v poľnohospodárstve a lesníctve, práva vzťahujúce sa na pozemky podľa ustanovení občianskeho práva, akékoľvek opcie alebo podobné práva na získanie nehnuteľného majetku, právo užívania nehnuteľného majetku a práva na premenlivé alebo pevné platby za ťažbu alebo za povolenie na ťažbu nerastných ložísk, prameňov a iných prírodných zdrojov. Lode, člny a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.
3. Ustanovenia odseku 1 sa použijú na príjmy z priameho užívania, z nájmu alebo z každého iného spôsobu užívania nehnuteľného majetku.
4. Ak vlastníctvo podielov alebo iných obchodných práv na spoločnosti oprávňuje vlastníka týchto podielov alebo obchodných práv na používanie nehnuteľného majetku vlastneného spoločnosťou, príjmy z priameho používania, nájmu alebo každého iného spôsobu používania takýchto práv môžu byť zdanené v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nehnuteľný majetok nachádza.
5. Ustanovenia odsekov 1, 3 a 4 sa vzťahujú aj na príjmy z nehnuteľného majetku podniku a na príjmy z nehnuteľného majetku užívaného na výkon nezávislých osobných činností.

Článok 7
Zisky podniku

1. Zisky podniku jedného zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto štáte, ak podnik nevykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza. Ak podnik vykonáva svoju činnosť takýmto spôsobom, môžu byť zisky podniku zdanené v tomto druhom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej prevádzkarni.
2. Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, s výhradou ustanovení odseku 3, tejto stálej prevádzkarni sa v každom zmluvnom štáte pripočítavajú zisky, ktoré by mohla dosiahnuť, keby ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo podobné činnosti za rovnakých alebo podobných podmienok a keby bola úplne nezávislá od podniku, ktorého je stálou prevádzkarňou.
3. Pri určení ziskov stálej prevádzkarne sa povoľuje odpočítať náklady podniku vynaložené na ciele sledované touto stálou prevádzkarňou vrátane nákladov na vedenie a všeobecných správnych výdavkov takto vynaložených, či už vznikli v tom štáte, v ktorom sa táto stála prevádzkareň nachádza, alebo inde.
4. Ak je v niektorom zmluvnom štáte obvyklé určiť zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni, na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym častiam, ustanovenie odseku 2 nevylučuje, aby tento zmluvný štát určil zisky, ktoré sa majú zdaniť takýmto obvyklým rozdelením; použitý spôsob rozdelenia zisku však musí byť taký, aby výsledok bol v súlade so zásadami stanovenými v tomto článku.
5. Stálej prevádzkarni sa nepripočítavajú žiadne zisky na základe skutočnosti, že iba nakupovala tovar pre podnik.
6. Zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni, na účely predchádzajúcich odsekov sa určia každý rok rovnakým spôsobom, ak neexistujú dostatočné dôvody na iný postup.
7. Ak zisky zahŕňajú časti príjmov osobitne uvedených v iných článkoch tejto zmluvy, ustanovenia tých článkov nie sú dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8

Lodná a letecká doprava

1. Zisky podniku jedného zmluvného štátu z prevádzkovania lodí alebo lietadiel v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.
2. Ustanovenia odseku 1 sa uplatnia aj na zisky z účasti na poole, spoločnej prevádzke alebo medzinárodnej prevádzkovej organizácii.

Článok 9

Prepojené podniky

1. Ak
   a) sa podnik jedného zmluvného štátu priamo alebo nepriamo zúčastňuje na riadení, kontrole alebo na majetku podniku druhého zmluvného štátu alebo ak
   b) sa tie isté osoby priamo alebo nepriamo zúčastňujú na riadení, kontrole alebo na majetku podniku jedného zmluvného štátu i podniku druhého zmluvného štátu,

   a ak v týchto prípadoch sú oba podniky vo svojich obchodných alebo finančných vzťahoch viazané podmienkami, ktoré sa dohodli alebo im boli uložené a ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by si dohodli nezávislé podniky, potom môžu byť akékoľvek zisky, ktoré by jeden z nich dosiahol, ale vzhľadom na tieto podmienky ich nedosiahol, zahrnuté do ziskov tohto podniku a následne zdanené.
2. Ak jeden zmluvný štát zahrnie do ziskov podniku tohto štátu a následne zdaní zisky, z ktorých bol podnik druhého zmluvného štátu zdanený v tomto druhom štáte, a zisky takto zahrnuté sú zisky, ktoré by bol dosiahol podnik skôr uvedeného štátu, ak by podmienky dohodnuté medzi týmito dvoma podnikmi boli také, aké by sa dohodli medzi nezávislými podnikmi, potom tento druhý štát vhodne upraví sumu dane uloženej z týchto ziskov v tomto štáte. Pri stanovení tejto úpravy sa bude postupovať s náležitým ohľadom na iné ustanovenia tejto zmluvy a príslušné úrady zmluvných štátov môžu v prípade potreby vzájomne konzultovať.
3. Ustanovenia odseku 2 sa nepoužijú v prípade podvodu alebo vedomého zanedbania povinností alebo nedbalosti.

Článok 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, rezidentovi druhého zmluvného štátu, môžu sa zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Tieto dividendy sa však môžu zdaniť aj v zmluvnom štáte, ktorého spoločnosť vyplácajúca dividendy je rezidentom, a to podľa právnych predpisov tohto štátu; ak je však skutočný vlastník dividend rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne 10 % hrubej sumy dividend. Tento odsek sa nedotýka zdanenia ziskov spoločnosti, z ktorých sa dividendy vyplácajú.
3. Pojem „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjmy zo všetkých druhov akcií alebo z iných práv podieľať sa na zisku s výnimkou pohľadávok, ako aj príjmy z iných práv na spoločnosti, ktoré sa zdaňujú rovnakým spôsobom ako príjmy z akcií podľa právnych predpisov toho štátu, ktorého spoločnosť rozdeľujúca zisk je rezidentom. Pojem „dividendy“ takisto zahŕňa príjmy z dohôd vrátane dlžných záväzkov s právom na podieloch zo zisku až do rozsahu stanoveného právnymi predpismi zmluvného štátu, v ktorom príjmy vznikajú.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník dividend, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, ktorého je spoločnosť vyplácajúca dividendy rezidentom, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, alebo ak vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé osobné činnosti zo stálej základne, ktorá sa tam nachádza, a účasť, v súvislosti s ktorou sa dividendy vyplácajú, skutočne sa viaže na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.
5. Ak spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, dosahuje zisky alebo príjmy z druhého zmluvného štátu, nemôže tento druhý štát zdaniť dividendy vyplácané spoločnosťou s

výnimkou prípadov, ak sa tieto dividendy vyplácajú rezidentovi tohto druhého štátu alebo ak sa účasť, v súvislosti s ktorou sa dividendy vyplácajú, skutočne viaže na stálu prevádzkareň alebo na stálu základňu nachádzajúcu sa v tomto druhom štáte, a ani nemôže zdaniť nerozdelené zisky spoločnosti daňou z nerozdelených ziskov, aj keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky pozostávajú úplne alebo čiastočne zo ziskov alebo z príjmov dosiahnutých v tomto druhom štáte.

Článok 11

Úroky

1. Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Tieto úroky sa však môžu zdaniť aj v tom zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu; ak je však skutočný vlastník úrokov rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne 10 % hrubej sumy úrokov.
3. Bez ohľadu na ustanovenia odseku 2 úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte, poberané a skutočne vlastnené vládou druhého zmluvného štátu alebo centrálnou bankou, alebo akoukoľvek finančnou inštitúciou úplne vlastnenou touto vládou alebo úroky poberané z pôžičiek garantovaných touto vládou budú oslobodené od dane v skôr uvedenom štáte.
4. S výnimkou článku 10 odseku 3, pojem „úroky“ použitý v tomto článku označuje príjmy z pohľadávok akéhokoľvek druhu, zabezpečených alebo nezabezpečených záložným právom na nehnuteľnosť, bez ohľadu na to, či majú, alebo nemajú právo účasti na ziskoch dlžníka, a najmä príjmy z vládnych cenných papierov a príjmy z obligácií alebo z dlhopisov vrátane prémií a výhier spojených s týmito cennými papiermi, obligáciami alebo dlhopismi. Penále za oneskorenú platbu sa nepovažuje za úroky na účely tohto článku.
5. Ustanovenia odsekov 1, 2 a 3 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník úrokov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, alebo v tomto druhom štáte vykonáva nezávislé osobné činnosti zo stálej základne, ktorá sa tam nachádza, a ak pohľadávka, z ktorej sa úroky platia, skutočne sa viaže na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.
6. Predpokladá sa, že úroky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak ich platiteľ je rezidentom tohto štátu. Ak však osoba platiaca úroky bez ohľadu na to, či je rezidentom niektorého zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou vznikol dlh, z ktorého sú platené úroky, a tieto úroky idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne alebo stálej základne, potom sa predpokladá, že úroky majú zdroj v tom štáte, v ktorom sa stála prevádzkareň alebo stála základňa nachádza.
7. Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom úrokov alebo medzi nimi a treťou osobou suma úrokov vzťahujúca sa na pohľadávku, z ktorej sa platia, presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby také vzťahy neexistovali, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. Časť platieb presahujúca túto sumu sa v tom prípade zdaní podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 12

Licenčné poplatky

1. Licenčné poplatky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Tieto licenčné poplatky sa však môžu zdaniť aj v tom zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu; ak je však skutočný vlastník licenčných poplatkov rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne 10 % hrubej sumy licenčných poplatkov.
3. Pojem „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu prijaté ako odplata za použitie alebo za právo na použitie akéhokoľvek autorského práva k literárnemu, umeleckému alebo vedeckému dielu vrátane kinematografických filmov a filmov alebo nahrávok

na televízne alebo rozhlasové vysielanie a iných prostriedkov obrazovej alebo zvukovej reprodukcie, akéhokoľvek patentu, ochrannej známky, návrhu alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo výrobného postupu, alebo za použitie, alebo za právo na použitie priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia, alebo za informácie, ktoré sa vzťahujú na priemyselné, obchodné alebo vedecké skúsenosti.

4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník licenčných poplatkov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé osobné činnosti zo stálej základne, ktorá sa tam nachádza, a ak právo alebo majetok, za ktorý sa platia licenčné poplatky, skutočne sa viažu na túto stálu prevádzkareň alebo na stálu základňu. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.
5. Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak ich platiteľ je rezidentom tohto štátu. Ak však osoba platiaca licenčné poplatky bez ohľadu na to, či je rezidentom niektorého zmluvného štátu, má v niektorom zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou vznikla povinnosť platiť licenčné poplatky, ktoré idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne alebo stálej základne, potom sa predpokladá, že tieto licenčné poplatky majú zdroj v tom štáte, v ktorom sa stála prevádzkareň alebo stála základňa nachádza.
6. Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom licenčných poplatkov alebo medzi nimi a treťou osobou suma licenčných poplatkov vzťahujúca sa na použitie, na právo alebo na informácie, za ktoré sa platia, presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby takéto vzťahy neexistovali, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. Časť platieb presahujúca túto sumu sa v tom prípade zdaní podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 13

Zisky zo scudzenia majetku

1. Zisky, ktoré plynú rezidentovi jedného zmluvného štátu zo scudzenia nehnuteľného majetku uvedeného v článku 6 a umiestneného v druhom zmluvnom štáte, môžu sa zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Zisky, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu zo scudzenia podielov na spoločnosti, ktorej majetok pozostáva prevažne, priamo alebo nepriamo z nehnuteľného majetku uvedeného v článku 6 a nachádzajúceho sa v druhom zmluvnom štáte, môžu sa zdaniť v tomto druhom štáte.
3. Zisky zo scudzenia hnuteľného majetku, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľného majetku, ktorý patrí k stálej základni, ktorú má rezident jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte na výkon nezávislých osobných činností, vrátane ziskov dosiahnutých zo scudzenia tejto stálej prevádzkarne (samej alebo spolu s celým podnikom) alebo tejto stálej základne sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.
4. Zisky, ktoré poberá podnik jedného zmluvného štátu zo scudzenia lodí alebo lietadiel prevádzkovaných v medzinárodnej doprave týmto podnikom alebo hnuteľného majetku, ktorý slúži na prevádzku týchto lodí alebo lietadiel, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.
5. Zisky zo scudzenia iného majetku, než je uvedený v odsekoch 1, 2, 3 a 4, podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, ktorého je scudziteľ rezidentom.

Článok 14

Nezávislé osobné činnosti

1. Príjmy, ktoré poberá fyzická osoba, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, z odborných činností alebo z iných činností nezávislého charakteru, podliehajú zdaneniu len v tom štáte, ak rezident nemá obvykle k dispozícii v druhom zmluvnom štáte stálu základňu na výkon svojich činností. Ak má k dispozícii takúto stálu základňu, príjmy sa môžu zdaniť v tom druhom štáte, ale iba v rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej základni. Ak fyzická osoba, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, je prítomná v druhom zmluvnom štáte počas obdobia

alebo období presahujúcich v úhrne 183 dní v akomkoľvek dvanásťmesačnom období, ktoré sa začína alebo končí v príslušnom daňovom roku, tak táto osoba má obvykle k dispozícii stálu základňu v tom druhom štáte a príjmy plynúce z jej uvedených činností, ktoré sú vykonávané v tom druhom štáte, budú pripočítané k tejto stálej základni.

2. Pojem „odborné činnosti“ zahŕňa najmä nezávislé vedecké, literárne, umelecké, výchovné alebo vzdelávacie činnosti, ako aj nezávislé činnosti lekárov, právnikov, inžinierov, architektov, zubných lekárov a účtovných znalcov.

Článok 15

Závislá činnosť

1. Platy, mzdy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania, podliehajú zdaneniu s výnimkou ustanovení článkov 16, 18 a 19 len v tomto štáte, ak sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, môžu sa takéto odmeny zaň prijaté zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, podliehajú zdaneniu bez ohľadu na ustanovenia odseku 1 len v skôr uvedenom štáte, ak
   a) sa príjemca zdržiava v druhom štáte počas jedného obdobia alebo viacerých období, ktoré nepresiahnu v úhrne 183 dní v akomkoľvek dvanásťmesačnom období, ktoré sa začína alebo končí v príslušnom daňovom roku, a
   b) odmeny sú vyplácané zamestnávateľom alebo v mene zamestnávateľa, ktorý nie je rezidentom druhého štátu, a
   c) odmeny nejdú na ťarchu stálej prevádzkarne alebo stálej základne, ktorú má zamestnávateľ v druhom štáte.
3. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku sa odmeny poberané z dôvodu zamestnania vykonávaného na palube lode alebo lietadla prevádzkovaného v medzinárodnej doprave podnikom zmluvného štátu môžu zdaniť v tomto štáte.

Článok 16

Tantiémy

Tantiémy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá ako člen štatutárneho orgánu spoločnosti alebo iného podobného orgánu spoločnosti, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu, môžu sa zdaniť v tomto druhom štáte.

Článok 17

Umelci a športovci

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu ako na verejnosti vystupujúci umelec, a to ako divadelný, filmový, rozhlasový alebo televízny umelec alebo ako hudobník, alebo ako športovec z takých osobne vykonávaných činností v druhom zmluvnom štáte, môžu sa bez ohľadu na ustanovenia článkov 14 a 15 zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Ak príjmy z činností osobne vykonávaných umelcom alebo športovcom neplynú tomuto umelcovi alebo športovcovi priamo jemu samému, ale inej osobe, tieto príjmy sa môžu zdaniť bez ohľadu na ustanovenia článkov 7, 14 a 15 v tom zmluvnom štáte, v ktorom umelec alebo športovec vykonáva svoju činnosť.
3. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú na príjmy poberané z činností vykonávaných umelcom alebo športovcom v jednom zmluvnom štáte, ak návšteva tohto štátu je úplne alebo z podstatnej časti hradená z verejných fondov jedného alebo oboch zmluvných štátov alebo ich nižších správnych útvarov alebo miestnych orgánov. V takom prípade sa príjmy zdania len v tom zmluvnom štáte, ktorého je umelec alebo športovec rezidentom.

Článok 18
Dôchodky

Dôchodky a iné podobné odmeny vyplácané z dôvodu predchádzajúceho zamestnania rezidentovi niektorého zmluvného štátu podliehajú zdaneniu s výhradou ustanovení článku 19 odseku 2 len v tomto štáte.

Článok 19
Štátna služba

1. a) Platy, mzdy a iné podobné odmeny, iné ako dôchodky vyplácané jedným zmluvným štátom alebo jeho nižším správnym útvarom, alebo miestnym orgánom fyzickej osobe za služby poskytované tomu štátu alebo jeho nižšiemu správnemu útvaru, alebo miestnemu orgánu, podliehajú zdaneniu len v tom štáte.

   b) Také platy, mzdy a iné podobné odmeny však podliehajú zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak sú tieto služby poskytované v tom štáte a fyzická osoba, ktorá je rezidentom toho štátu,

      i) je štátnym príslušníkom toho štátu, alebo

      ii) sa nestala rezidentom tohto štátu len z dôvodu poskytovania týchto služieb.

2. a) Akékoľvek dôchodky vyplácané priamo alebo z fondov, ktoré vytvoril jeden zmluvný štát alebo jeho nižší správny útvar, alebo miestny orgán, fyzickej osobe za služby poskytované tomu štátu alebo jeho nižšiemu správnemu útvaru, alebo miestnemu orgánu, podliehajú zdaneniu len v tom štáte.

   b) Také dôchodky však podliehajú zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak fyzická osoba je rezidentom a štátnym príslušníkom toho štátu.

3. Ustanovenia článkov 15, 16, 17 a 18 sa použijú na platy, mzdy a iné podobné odmeny a na dôchodky za služby poskytované v súvislosti s podnikateľskou činnosťou vykonávanou niektorým zmluvným štátom alebo jeho nižším správnym útvarom, alebo miestnym orgánom.

Článok 20
Študenti

Platby, ktoré študent, žiak učilišťa alebo účastník kurzu na výkon povolania, ktorý je alebo bol bezprostredne pred svojím príchodom do jedného zmluvného štátu rezidentom druhého zmluvného štátu a ktorý sa zdržiava v skôr uvedenom štáte iba na účely štúdia alebo výcviku, dostáva na úhradu nákladov za pobyt, štúdium alebo výcvik, nezdania sa v tomto štáte za predpokladu, že takéto platby sa vyplácajú zo zdrojov mimo tohto štátu.

Článok 21
Iné príjmy

1. Príjmy rezidenta jedného zmluvného štátu bez ohľadu na ich zdroj, ktoré sa neuvádzajú v predchádzajúcich článkoch tejto zmluvy, podliehajú zdaneniu iba v tom štáte, ale príjmy vo forme výhier z hier a lotérií, ktoré majú zdroj v druhom zmluvnom štáte, môžu sa zdaniť aj v tom druhom štáte.

2. Ustanovenia odseku 1 sa nepoužijú na príjmy iné ako príjmy z nehnuteľného majetku, ktorý je definovaný v článku 6 odseku 2, ak príjemca takých príjmov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva podnikateľskú činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé osobné činnosti zo stálej základne, ktorá sa tam nachádza, a ak právo alebo majetok, za ktoré sa príjmy platia, sú skutočne spojené s tou stálou prevádzkarňou alebo stálou základňou. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.

Článok 22

Majetok

1. Nehnuteľný majetok uvedený v článku 6, ktorý vlastní rezident jedného zmluvného štátu a ktorý je umiestnený v druhom zmluvnom štáte, môže sa zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Hnuteľný majetok, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľný majetok, ktorý patrí k stálej základni, ktorú má rezident jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte na účely výkonu nezávislých osobných činností, môže sa zdaniť v tom druhom štáte.
3. Lode a lietadlá, ktoré prevádzkuje podnik jedného zmluvného štátu v medzinárodnej doprave, a hnuteľný majetok slúžiaci na prevádzkovanie takých lodí a lietadiel podliehajú zdaneniu len v tom štáte.
4. Všetky ostatné časti majetku rezidenta zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tom štáte.

Článok 23

Vylúčenie dvojitého zdanenia

1. V Estónsku sa dvojité zdanenie vylúči takto:
   a) ak rezident Estónska poberá príjmy alebo vlastní majetok, ktorý sa podľa tejto zmluvy môže zdaniť na Slovensku, ak vnútroštátne právne predpisy neumožňujú výhodnejšie zaobchádzanie, Estónsko povolí
      i) znížiť daň z príjmov toho rezidenta o sumu rovnajúcu sa dani z príjmov zaplatenej na Slovensku,
      ii) znížiť daň z majetku toho rezidenta o sumu rovnajúcu sa dani z majetku zaplatenej na Slovensku.

      Také zníženie však v žiadnom prípade nepresiahne tú časť dane z príjmov alebo dane z majetku v Estónsku vypočítanej pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá podľa toho, o aký prípad ide, na príjmy alebo majetok, ktoré sa môžu zdaniť na Slovensku.
   b) Na účely písmena a), ak spoločnosť, ktorá je rezidentom Estónska, dostane dividendy od spoločnosti, ktorá je rezidentom Slovenska, v ktorej vlastní aspoň 10 % akcií s úplným hlasovacím právom, daň zaplatená na Slovensku bude obsahovať nielen daň zaplatenú z dividend, ale i príslušnú časť dane zo zisku spoločnosti, z ktorého boli dividendy vyplácané.
2. Na Slovensku sa dvojité zdanenie vylúči takto:

   Slovensko môže pri zdaňovaní svojich rezidentov zahrnúť do základu dane, z ktorého sa takéto dane ukladajú, časti príjmov alebo majetku, ktoré sa môžu podľa ustanovení tejto zmluvy rovnako zdaniť v Estónsku, povolí však znížiť sumu dane vypočítanú z takéhoto základu o sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej v Estónsku. Suma, o ktorú sa daň zníži, však nepresiahne tú časť slovenskej dane vypočítanej pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá na príjmy alebo majetok, ktoré sa môžu zdaniť podľa ustanovení tejto zmluvy v Estónsku.
3. Ak v súlade s ktorýmkoľvek ustanovením tejto zmluvy príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu, sú oslobodené od dane v tomto štáte, tento štát napriek tomu môže pri vypočítaní sumy dane na zvyšné príjmy takej osoby vziať do úvahy tieto oslobodené príjmy.

Článok 24

Zásada rovnakého zaobchádzania

1. Štátni príslušníci jedného zmluvného štátu nepodliehajú v druhom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať štátni príslušníci tohto druhého štátu, ktorí sú v rovnakej situácii najmä vo vzťahu k trvalému pobytu. Toto ustanovenie sa bez ohľadu na ustanovenia článku 1 uplatní aj na osoby, ktoré nie sú rezidentmi jedného alebo oboch zmluvných štátov.

2. Zdanenie stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, nestanoví sa v tomto druhom štáte nepriaznivejšie ako zdanenie podnikov tohto druhého štátu vykonávajúcich rovnaké činnosti. Toto ustanovenie neznamená záväzok jedného zmluvného štátu, aby priznal rezidentom druhého zmluvného štátu osobné úľavy, zľavy a zníženia daní z dôvodu osobného postavenia alebo rodinných záväzkov, ktoré priznáva svojim vlastným rezidentom.
3. Ak sa neuplatnia ustanovenia článku 9 odseku 1, článku 11 odseku 7 alebo článku 12 odseku 6, sú úroky, licenčné poplatky a iné výdavky platené podnikom jedného zmluvného štátu rezidentovi druhého zmluvného štátu na účely stanovenia zdaniteľných ziskov tohto podniku odpočítateľné za rovnakých podmienok, ako keby boli platené rezidentovi skôr uvedeného štátu. Podobne, akékoľvek dlhy podniku jedného zmluvného štátu voči rezidentovi druhého zmluvného štátu sú na účely stanovenia zdaniteľného majetku takéhoto podniku odpočítateľné za rovnakých podmienok, ako keby boli dohodnuté s rezidentom skôr uvedeného štátu.
4. Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých majetok úplne alebo čiastočne, priamo alebo nepriamo vlastní alebo ovláda rezident alebo rezidenti druhého zmluvného štátu, nepodliehajú v skôr uvedenom štáte žiadnemu zdaneniu ani povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú odlišné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať iné podobné podniky skôr uvedeného štátu.
5. Ustanovenie tohto článku sa bez ohľadu na ustanovenia článku 2 vzťahujú na dane akéhokoľvek druhu a charakteru.

Článok 25

Riešenie prípadov dohodou

1. Ak sa osoba domnieva, že opatrenia jedného alebo oboch zmluvných štátov vedú alebo budú viesť v jej prípade k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy, môže nezávisle od opravných prostriedkov, ktoré poskytujú vnútroštátne právne predpisy týchto štátov, predložiť svoj prípad príslušnému úradu zmluvného štátu, ktorého je rezidentom, alebo ak sa na prípad vzťahuje článok 24 odsek 1, príslušnému úradu zmluvného štátu, ktorého je štátnym príslušníkom. Prípad musí byť predložený do troch rokov od prvého oznámenia o opatrení smerujúcom k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy.
2. Ak príslušný úrad považuje námietku za oprávnenú a ak sám nie je schopný nájsť uspokojivé riešenie, bude sa usilovať, aby prípad vyriešil vzájomnou dohodou s príslušným úradom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto zmluvou. Dosiahnutá dohoda sa uplatní bez ohľadu na lehoty stanovené vnútroštátnymi právnymi predpismi zmluvných štátov.
3. Príslušné úrady zmluvných štátov sa vynasnažia vyriešiť vzájomnou dohodou akékoľvek ťažkosti alebo pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo uplatňovaní tejto zmluvy. Môžu sa aj vzájomne poradiť, aby sa vylúčilo dvojité zdanenie v prípadoch, ktoré nie sú v tejto zmluve upravené.
4. Príslušné úrady zmluvných štátov môžu vzájomne komunikovať priamo, ako aj prostredníctvom spoločnej komisie zloženej z príslušných úradov alebo ich zástupcov s cieľom dosiahnuť dohodu v zmysle predchádzajúcich odsekov.

Článok 26

Výmena informácií

1. Príslušné úrady zmluvných štátov si budú vymieňať informácie potrebné na vykonávanie ustanovení tejto zmluvy alebo vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov vzťahujúcich sa na dane, ktoré sú predmetom tejto zmluvy, ak zdanenie, ktoré upravujú, nie je v rozpore s touto zmluvou. Výmena informácií nie je obmedzená článkom 1. Všetky informácie, ktoré zmluvný štát prijal, uchovávajú sa v tajnosti rovnakým spôsobom ako informácie získané podľa vnútroštátnych právnych predpisov tohto štátu a oznámia sa len osobám alebo úradom (vrátane súdov a správnych orgánov), ktoré sa zaoberajú vymeriavaním alebo vyberaním daní, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva, vymáhaním alebo trestným stíhaním súvisiacim s týmito daňami alebo rozhodovaním o opravných prostriedkoch. Tieto osoby alebo úrady použijú takéto

informácie len na uvedené účely. Tieto informácie môžu oznámiť pri verejných súdnych konaniach alebo v súdnych rozhodnutiach.

2. Ustanovenia odseku 1 tohto článku sa nebudú v žiadnom prípade vykladať tak, že niektorému zmluvnému štátu ukladajú povinnosť

   a) vykonať správne opatrenia, ktoré by porušovali právne predpisy alebo správnu prax tohto alebo druhého zmluvného štátu,

   b) poskytnúť informácie, ktoré by nebolo možné získať na základe právnych predpisov alebo v riadnom správnom konaní tohto alebo druhého zmluvného štátu,

   c) poskytnúť informácie, ktoré by odhalili akékoľvek obchodné, hospodárske, priemyselné, komerčné alebo profesijné tajomstvo alebo obchodný postup, alebo informácie, ktorých poskytnutie by bolo v rozpore s verejným poriadkom.

Článok 27

Členovia diplomatických misií a konzulárnych úradov

Žiadne ustanovenia tejto zmluvy sa nedotýkajú daňových výsad, ktoré prislúchajú členom diplomatických misií alebo konzulárnych úradov podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo na základe ustanovení osobitných dohôd.

Článok 28

Nadobudnutie platnosti

1. Táto zmluva podlieha ratifikácii a ratifikačné listiny budú vymenené čo najskôr.

2. Zmluva nadobudne platnosť dňom výmeny ratifikačných listín a jej ustanovenia sa budú uplatňovať v oboch zmluvných štátoch

   a) v prípade daní vyberaných zrážkou pri zdroji na príjmy poberané 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom zmluva nadobudne platnosť,

   b) v prípade ostatných daní z príjmov a daní z majetku na dane ukladané za každý daňový rok začínajúci sa 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom zmluva nadobudne platnosť.

Článok 29

Výpoveď

Táto zmluva zostane v platnosti, kým ju niektorý zmluvný štát nevypovie. Každý zmluvný štát môže zmluvu vypovedať diplomatickou cestou písomným oznámením o výpovedi najmenej šesť mesiacov pred koncom každého kalendárneho roka nasledujúceho po uplynutí piatich rokov odo dňa nadobudnutia platnosti tejto zmluvy. V tom prípade sa táto zmluva prestane uplatňovať v oboch zmluvných štátoch

a) v prípade daní vyberaných zrážkou pri zdroji na príjmy poberané 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom bolo dané oznámenie o výpovedi,

b) v prípade ostatných daní z príjmov a daní z majetku, na dane ukladané za každý daňový rok začínajúci sa 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom bolo dané oznámenie o výpovedi.

Na dôkaz toho podpísaní, na to riadne splnomocnení podpísali túto zmluvu.

Dané v Bratislave 21. októbra 2003 v dvoch pôvodných vyhotoveniach, každé v slovenskom, estónskom a anglickom jazyku, pričom všetky znenia sú rovnako autentické. V prípade rozdielnosti výkladu je rozhodujúce znenie v anglickom jazyku.

Za Slovenskú republiku:

Eduard Kukan v. r.

Za Estónsku republiku:

Kristiina Ojuland v. r.

PROTOKOL k Zmluve medzi Slovenskou republikou a Estónskou republikou o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov a z majetku

Pri podpise Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Estónskou republikou o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov a z majetku (ďalej len „zmluva“) sa podpísaní dohodli na nasledujúcich ustanoveniach, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy.

1. K článku 6 a článku 13

   Všetky príjmy a zisky zo scudzenia nehnuteľného majetku, ktorý je uvedený v článku 6 a umiestnený v jednom zmluvnom štáte, môžu byť zdanené v súlade s ustanoveniami článku 13.

2. K článku 7

   Nič v tomto článku nebráni zmluvnému štátu, aby uplatňoval svoje právne predpisy vzťahujúce sa na zdaňovanie všetkých osôb, ktoré vykonávajú poisťovaciu činnosť (ak také právne predpisy sú v platnosti v čase podpisu tejto zmluvy a neboli zmenené inak ako v malom rozsahu, ktorý nemal vplyv na ich celkovú povahu).

3. K článku 7 odseku 3

Náklady, ktoré môžu byť odpočítané zmluvným štátom, zahŕňajú len tie odpočítateľné náklady, ktoré sa priamo vzťahujú na podnikateľskú činnosť stálej prevádzkarne.

Na dôkaz toho podpísaní, na to riadne splnomocnení podpísali tento protokol.

Dané v Bratislave 21. októbra 2003 v dvoch pôvodných vyhotoveniach, každé v slovenskom, estónskom a anglickom jazyku, pričom všetky znenia sú rovnako autentické. V prípade rozdielnosti výkladu je rozhodujúce znenie v anglickom jazyku.

Za Slovenskú republiku:

Eduard Kukan v. r.

Za Estónsku republiku:

Kristiina Ojuland v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.